

http://gazeta.dt.ua/macrolevel/miscve-samovryaduvannya-ta-yevroperspektivi_.html (дата звернення: 01.04.2020).

2. Статистичний збірник: «Бюджет України 2018». URL: [https://www.mof.gov.ua/storage/files/Budget%20of%20Ukraine%202018%20\(for%20website\).pdf](https://www.mof.gov.ua/storage/files/Budget%20of%20Ukraine%202018%20(for%20website).pdf) (дата звернення: 01.04.2020).

3. Основні показники місцевих бюджетів. URL: <https://openbudget.gov.ua/?month=12&year=2018&budgetType=L> (дата звернення: 02.04.2020).

4. Місцеві фінанси: підруч. / за ред. д.е.н., проф. О. П. Кириленко. 2-ге вид., доп. і перероб. Тернопіль: Економічна думка ТНЕУ, 2015. 448 с.

Гукалюк Соломія Петрівна
студентка 2 курсу ОС «магістр» ННІОТ, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Дем'янюк А. В.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Дослідження засад виконання Державного бюджету України є актуальним, в першу чергу тому, що бюджет відображає економічний рівень розвитку держави, тому завдяки ефективному здійсненню бюджетного процесу забезпечується соціально-економічна стабільність та суспільний добробут громадян. Бюджет виступає координуючим центром, оскільки тісно пов'язаний з іншими ланками фінансової системи, надає їм необхідну допомогу у формі бюджетних дотацій, субвенцій, гарантій, забезпечуючи краще функціонування інших ланок фінансової системи.

Важливо зазначити, що державний бюджет – це надзвичайно складне соціально-економічне явище, в ньому зосереджується понад 70% усіх фінансових ресурсів і включає в себе різні фінансові інституції, за допомогою яких держава здійснює свою фінансову діяльність і перерозподіл значної частини валового внутрішнього продукту. На сучасному етапі розвитку бюджетної системи формування достатнього обсягу доходів державного бюджету і забезпечення ефективного їх використання набувають особливого значення. Бюджет за своїм змістом є

складною категорією і в теорії державних фінансів розглядається у трьох аспектах:

по-перше, як правовий акт, згідно з яким виконавчі органи влади розпоряджаються фондами грошових ресурсів;

по-друге, як план видатків і доходів відповідного органу влади;

по-третє, як економічна категорія, оскільки державний бюджет відображає грошові відносини з приводу утворення, розподілу і використання централізованих і децентралізованих фондів грошових коштів [1].

Розглядаючи виконання бюджету, як заключну стадію бюджетного процесу, доцільно відзначити, що це є реалізацією основного фінансового плану держави. Виконання Державного бюджету України забезпечує Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України здійснює загальну організацію й управління виконанням Державного бюджету України та координує діяльність учасників бюджетного процесу з питань виконання бюджету [2]. Державна казначейська служба України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів.

Отже, виконання Державного бюджету України – це здійснення комплексу заходів із забезпечення повного і своєчасного виконання плану доходів і видатків. При цьому виконання дохідної частини бюджету означає надходження не тільки загальної суми передбачених коштів, а й по кожному джерелу зокрема. Виконання плану по видатках означає безперебійне фінансування усіх запланованих заходів і установ, економне й ефективне використання бюджетних ресурсів [2]. Стан виконання Державного бюджету України засвідчує, що проблема невідповідності обсягу видатків, які має здійснювати держава згідно з чинним законодавством, і обсягу видатків, який вона справді може здійснювати, виходячи з наявної податкової системи, розвитку економіки та макроекономічних параметрів потребує подальшого вирішення.

Література:

1. Ганіч А. Є. Суть державного бюджету та його вплив на соціально-економічний розвиток України. URL: http://nltu.edu.ua/nv/Archive/2010/20_6/180.pdf (дата звернення: 25.01.2020).
2. Бюджетний менеджмент: підруч. / за ред. В. Г. Дем'янишина, Г. Б. Погріщук. Тернопіль: Економічна думка ТНЕУ, 2017. 558 с.

Джала Христина Володимирівна
студентка 3 курсу факультету фінансів та обліку, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Петрушка О. В.

ФІНАНСОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Закріпивши право територіальної громади безпосередньо здійснювати місцеве самоврядування, Конституція України [1] і Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» [2] в такий спосіб підвищили роль і значення різноманітних форм прямого волевиявлення територіальних громад з метою вирішення або участі у вирішенні питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, включаючи й ті з них, що пов'язані з охороною навколишнього природного середовища, використанням природних ресурсів, утвердженням екологічної безпеки.

Екологічна відповідальність згідно з Директивою 2004/35/ЄС – це зобов'язання оператора вжити заходи щодо запобігання настанню екологічної шкоди чи ліквідації наслідків екологічної шкоди для відновлення природних ресурсів до вихідного стану, що існував до її заподіяння, та покриття ним витрат на проведені заходи [3, с. 7].

Суть екологічної відповідальності виявляється через основні функції: компенсаційну, превентивну, стимулюючу, бюджетну та культурно-просвітницьку, і полягає в збереженні сталого балансу економічних та екологічних інтересів у процесі господарської діяльності на базі попередження, скорочення та відновлення втрат у природному середовищі [4, с. 616].

Так, наприклад, Огородник В. В. під концепцією екологічної відповідальності розуміє діяльність як кожного окремого громадянина, так і бізнес-структур, яка приносить користь навколишньому